

VVA berichten

Redactie-adres: Straat van Makassar 39, 1183 GX Amstelveen
e-mail-adres: wjosso@zonnet.nl

december 2012 nr. 103

Kerstmis 2012

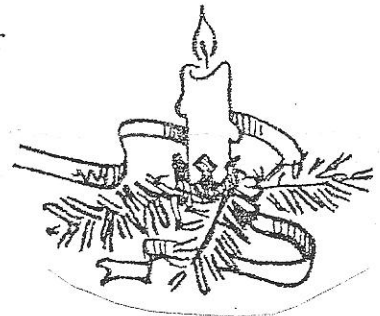
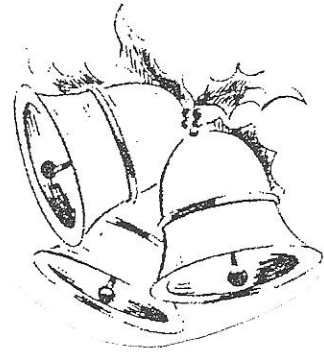
dona nobis

vrede op aarde
eens het gala van efratha
herders die zich haastten
komt laten wij aanbidden

heden ten dage gezongen en gehoord
in kerken die langzaam leeg lopen
vanwege stijgende tekorten mogelijk
morgen gesloten zullen zijn

mode van de maand december
wijding in de supermarkt
een kerstlied van het jaar nul

komt laten wij aanbidden
voordat wij verder vluchten
hoor ons Heer kyrie eleis

*Het bestuur en de redactie wensen de leden
Een gelukkig Kerstfeest en een Voorspoedig Nieuwjaar*

Van de redactie

Het jaar 2012 loopt ten einde. De VVA bestaat nog steeds en heeft in dit jaar zelfs met een aantal leden een geslaagde reis gemaakt naar De Cantal.

Een nieuwe regering draait nu aan de knoppen en het is maar te hopen dat ze niet naar de knoppen gaat. Op pag. 2 en 3 treft u een wat modern getint kerstverhaal aan, terwijl op diezelfde pagina de uitslag van de *Verkiezing Miss-Mooiste-Dorp van Frankrijk* staat, ons toegezonden door ons erelid mevrouw Gard-Kickert. Helaas ontviel ons dit jaar *Jean Cinqalbre*, van hem vindt u een in memoriam op pagina 4. Op dezelfde pagina een belevens van Johan Goudeau.

Wij hebben zojuist een succesvolle najaarsbijeenkomst afgesloten, waarvan een verslag op pag. 5, terwijl op pag. 6 de notulen van de algemene ledenvergadering staat gepubliceerd.

CONTRIBUTIE 2013

Ook voor 2013 is geen contributieverhoging voorgesteld, derhalve blijft alles bij het oude. De bedragen zijn: € 30,- per jaar als gezinscontributie en € 20,- per jaar voor een alleenstaand lid. Bij deze VVA-berichten is een contributierekening gevoegd waarop het te betalen bedrag staat vermeld. Wij verzoeken u vriendelijk dit bedrag vóór eind januari 2013 over te maken.

Noël in Brageac

Nee het katholiek geloof zei Gilbert Jarrige niet zoveel meer. Het was al lang geleden dat hij een kerk van binnen had gezien. In zijn geboortedorp Brageac in de Cantal was hij nog wel gedoopt in het mooie Romaanse kerkje toegewijd aan Onze Lieve Vrouw ten Hemelopneming en de Heilige tweeling Cosmas en Damianus.

Hij was opgegroeid in een redelijk welvarend gezin van drie kinderen. Zijn vader had een goedlopend boerenbedrijf met veel Salerskoeien, waarvan de melk rechtstreeks naar de toen nog florierende kaasfabriek in Chaussenac ging.

Zijn oudere broer Antoine had zijn vader opgevolgd en leidde nu het boerenbedrijf. Zijn jongere zus Catharine was lerares aan de école elementaire in Mauriac. Zijn beide ouders leefden niet meer maar met zijn broer en zus had Gilbert nog een goed contact.

Gilbert was gezegend met een stel gezonde hersenen. Vanaf zijn zesde bezocht hij de école elementaire in Mauriac. Elke ochtend werd hij en meerdere kinderen uit Brageac met het schoolbusje opgehaald, maar ook de omliggende dorpen werden aangedaan om de kinderen naar en van school te brengen.

Allengs werd duidelijk dat Gilbert rijp was voor middelbaar vervolgonderwijs dat hij ging volgen in Clermont-Ferrand, waarna hij ging studeren aan de Blaise-Pascal-universiteit in dezelfde stad. Als afgestudeerd ingenieur kreeg hij een mooie baan bij Peugeot in Parijs. Hij had daar een goed betaalde job. Het stelde hem in staat een redelijke mooie flat te huren. Nee niet in een banlieue waar veel emigranten woonden uit Noord-Afrika, en waar regelmatig onrust en opstootjes waren, illegalen in opstand kwamen tegen uitzetting en als gevolg van sociale onrusten veel auto's in vlammen opgingen. Nee zijn wijk was ruim opgezet met goede voorzieningen.

Hij werd lid van de Auvergnaatse gemeenschap, de *Liga Auvergne et Massif Central* in Parijs en las met graagte *L'Auvergnat de Paris*. Aan het einde van elk jaar gaf de Auvergnaatse gemeenschap een groot feest en daar had hij zijn vrouw Suzanne leren kennen. Zij had een goede baan bij het Office de Tourisme.

Het stel bleef tot nu toe kinderloos.

Buiten mooie exotische vakanties die zij 's zomers doorbrachten in verre oorden, gingen ze met Kerstmis dikwijls op skivakantie. Heel veel in de Franse Alpen, maar ook wel in Zwitserland en Oostenrijk. Dit jaar had zijn broer hem uitgenodigd om het Kerstfeest te vieren op de grote boerderij in Brageac. Dat kwam goed uit want Suzanne was zwanger en een skivakantie zat er sowieso niet in.

Twee dagen voor Kerst vertrok het paar uit Parijs richting Auvergne. In het Centraal Massief was de winter dit jaar vroeg ingetreden, dus had Gilbert de auto voorzien van winterbanden. De reis verliep voorspoedig maar vanaf Clermont-Ferrand ging het

wat moeizamer. Tegen de avond reden ze Brageac binnen waar Antoine, zijn vrouw en hun twee kinderen hen hartelijk ontvingen in hun ruime, goed ingerichte boerderij. Alhoewel het huis was voorzien van centrale verwarming, was de grote haard

aangemaakt en kringelden de vlammen dansend omhoog naar de grote schoorsteen. Een levensgrote kerstboom sierde de gezellige kamer. Marguerite, de vrouw van Antoine had de logeerkamer in gereedheid gebracht, zodat ze de spullen daar konden brengen en zich in de badkamer wat konden opfrissen. Voor het diner had Marguerite een heerlijke truffade gemaakt met daarbij een frisse salade. Als dessert

verraste ze de gasten met 'le gâteau à la broche' (de taart van het braadspit). Volgens een oud recept uit de Aveyron had ze dit heel nauwgezet gemaakt, zodat er een perfecte kegel van heerlijk gebak op tafel verscheen. Vervolgens werden van de kegel ringen afgesneden die dan werden geserveerd. Voor Gilbert was het lang geleden dat hij dit gerecht had gegeten, terwijl Suzanne nog nooit kennis had gemaakt met dit gebak.

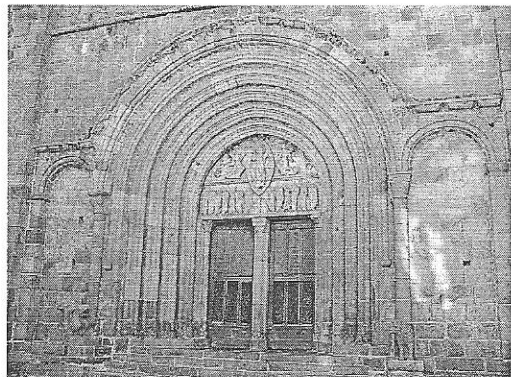
Antoine en zijn gezin waren de katholieke kerk trouw gebleven en wanneer er een geestelijke beschikbaar was voor de Eucharistieviering in de parochiekerk van Brageac, ging het gezin daar meestal wel naar toe. Met hoogtijdagen bezochten ze de Notre Dame des Miracles in Mauriac en daar zouden ze ook de nachtmis bezoeken.

's Middags hadden Gilbert en Suzanne het kleine Romaanse kerkje in Brageac nog bezocht, waar toch ook een kleine kerstgroep was opgesteld. Het was vreemd voor hem deze stille ruimte te betreden. De Romaanse architectuur is donker en sereen. Schaars licht dringt door de ramen binnen. Bij de

Zwarte Madonna brandden kaarsjes en de primitieve borstbeelden van Cosmas en Damianus merk je nauwelijks op in de duisternis. Zo lang geleden was hij hier voor het laatst geweest maar toch deed de gewijde ruimte hem meer dan hij had gedacht. Ook zij staken bij de Zwarte Madonna een kaarsje op.

Marguerite en Suzanne besloten om thuis te blijven

terwijl de twee broers en de kinderen naar de nachtmiss in Mauriac gingen, die om tien uur in de Notre Dame des Miracles begon. Ze vertrokken

vroeg omdat het toch wat glibberig was op de weg. Terwijl Marguerite al voorbereidingen trof voor de kerstmaaltijd, trok Suzanne zich terug in haar slaapkamer. Ze voelde zich niet lekker. Toen ze op bed lag, kreeg ze buikkrampen en begon ze zich zorgen te maken. Ze riep Marguerite die direct zag dat de toestand niet gewoon was. Via de telefoon kon ze Gilbert niet bereiken omdat hij zijn mobiel had uitgezet. Kordaat belde Marguerite de kliniek in Mauriac op waar ze met spoed terecht konden. Snel wat spullen gepakt en in de auto naar de kliniek waar de gynaecoloog ook naar toe zou komen. Voorzichtig reed Marguerite de D 681 af naar de kliniek, waar alles in gereedheid was gebracht. Het werden angstige uurtjes daar. Suzanne kreeg het zwaar; ze begreep er ook niets van. Het zou zeker nog drie weken duren voordat de baby moest komen,

maar nu lag ze pijn te lijden in afwachting van wat komen ging.

De gynaecoloog was een vriendelijke man die haar op haar gemak stelde en de nabijheid van haar schoonzusje gaf haar rust.

In de basiliek in Mauriac was hun het verhaal van de reizende Joseph en Maria verteld en hoe hun kindje in een stal werd geboren. Gilbert kon toen niet vermoeden dat zijn vrouw op steenworp afstand ook ging bevallen van een kind, weliswaar niet in een stal maar in een goed geoutilleerde kliniek, maar toch net zo onverwacht als de Moeder uit het kerstevangelie van Lucas.

Toen de mannen met de kinderen thuiskwamen, troffen ze een boodschap aan met het verzoek aan Gilbert om zo snel mogelijk naar de kliniek in Mauriac te gaan. Spoorslags reed hij die richting op, maar toen hij daar

aankwam was Suzanne al bevallen van een zoontje. Het kindje was dan wel te vroeg geboren maar toch goed gezond. Voor de zekerheid moest hij nog wel een paar dagen in de couveuse. In plaats van een kribbe dus een glazen doos met apparatuur om het kindje warm te houden

Zijn eigen kerstkind was geboren niet ver van Brageac waar hij veertig jaar geleden zelf ter wereld was gekomen. Voor Suzanne en Gilbert was dit de merkwaardigste Kerstmis die ze tot nu toe beleefd hadden. Geen herders op het veld, geen engelen in de lucht, maar wel een fonkelende sterrenhemel in deze winterse nacht boven de Cantal.

Verkiezing Miss-Mooiste-Dorp-van Frankrijk

Salers als vierde geïndigd

Van ons erelid mevrouw Gard-Kickert uit Pleaux ontving de redactie een artikel uit 'La Montagne' van 7 juli 2012 met de trotse vermelding dat in bovengenoemde verkiezing Sales als vierde uit de bus is gekomen.

In de VVA-berichten nr. 101 van juni heeft de redactie naar aanleiding van een mailtje van Rivka Peyra uw aandacht daarop gevestigd. In de voorverkiezing waren 22 dorpen waaronder Salers genomineerd en zoals uit het krantenbericht blijkt is Salers op een heel goede vierde plaats terechtgekomen. Via en onder leiding van TV-kanaal 2 van de Franse televisie heeft de verkiezing plaatsgevonden.

De inwoners van Salers zijn terecht erg trots op deze uitverkiezing en zoals het gemeentebestuur laat weten, vinden ze deze vierde plaats een aanmoediging om op de ingeslagen weg voort te gaan en het bepaalt mede de betekenis die Salers heeft als toeristische en culturele trekpleister in de Cantal.

Dat is en beloning voor alle moeite die gedaan is om het beeld van het dorp te blijven koesteren en verbeteren. Dit is de rente die we krijgen, verklaart burgemeester Jean Maltchef. Na onder andere een grote bouwkundige opknappbeurt van de Matheuskerk blijft er nog veel te doen voor de verbetering van het interieur van dit monument, dat eind juli zijn beslag zou krijgen.

Ook op het gebied van de infrastructuur (riolering en bestrating) zijn verbeteringen aangekondigd, terwijl men ook een eind wil maken aan de overvloed van ontsierende verkeers- en reclameborden.

Al met al is deze prijs dus een stimulans voor de gemeente Salers om deze parel van de Cantal een nieuwe uitstraling te geven.

Nieuw lid

R.A. Bijsterveld-Lescure, Hoofdweg 142, Midwolda

IN MEMORIAM JEAN CINQUALBRE

In oktober ontvingen wij het droeve bericht dat Jean Cinqualbre op 2 oktober 2012 op 71-jarige leeftijd is overleden.

Zoals in het overlijdensbericht is vermeld, was dat voor Anneke en haar familie niet geheel onverwacht. Jean verbleef al een aantal jaren in een verpleeghuis. Zijn gezondheid nam zienderogen af, maar als het moment daar is dat hij definitief afscheid moet nemen van het leven, dan is dat intens verdrietig. Boven aan het overlijdensbericht staan deze treffende woorden:

*Je wilde nog zoveel
maar had niet meer de kracht
moedig ging je door, steeds weer,
tot op het laatste moment,
het wilde niet meer...*

Inderdaad Jean was een moedig man, die toch relatief vroeg te maken kreeg met gezondheidsproblemen waardoor hij steeds meer gebruik moest maken van een rolstoel.

Samen met Anneke zijn ze meer dan 15 jaar enthousiaste leden van onze vereniging. Hij deed de redactie nog voorstellen omtrent het computergebruik, maar helaas belette zijn gezondheid hem op dit punt actief te zijn.

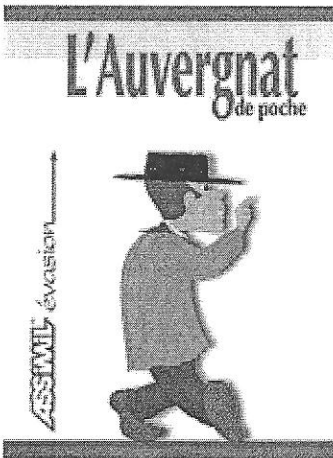
Al direct uit zijn achternaam maar vooral uit zijn voornamen is duidelijk zijn Franse afkomst af te leiden. Ik meen dat Jean trots was op zijn Auvergnaatse afkomst en er met Anneke alles aan deed om de bronnen van zijn herkomst te achterhalen. Ik herinner me nog de reis naar Lac Chambon in 2004 toen we op woensdag 23 juni tijdens onze familiedag een apart uitstapje maakten met Jean en Anneke, Tiny, Ton Longayroux en ondergetekende naar het plaatsje Cinqualbre, waar we het huis vonden waar Jean zijn voorouders nog gewoond hadden. Dat ontroerde hem.

We zijn blij dat we hem als lid in ons midden hebben gehad en betreuren zijn te vroege dood.

Wij wensen Anneke en haar familie veel sterkte dit verlies te dragen.

Wiet Josso

Johan Goudeau en de Occitaanse taal

Johan Goudeau en zijn vrouw hebben enorm genoten van hun eerste reis met de VVA naar het land en de plaats van herkomst van zijn familie. Hij was ook heel enthousiast over het mooie reisverslag van Riet Dumas.

Hieronder volgt zijn verhaal naar aanleiding van het door de reisleader Jean-Luc aan hem overhandigde liedje in de Occitaanse taal, dat "Lo Gaudot" heet. Er kwam zelfs een paperbak van uitgever ASSIMIL évasion aan te pas, dat is een woordenboekje eenvoudig en leuk om trefwoorden en reguliere uitdrukkingen en lokale gebruiken uit de doeken te doen.

Vanaf de eerste pagina maak je kennis met de structuren van de Occitaanse taal van de Auvergne. Een rijk woordenschat staat erin waarmee je zaken kunt begrijpen en waardoor er ook bepaalde begrippen en onderwerpen begrijpelijk kunnen worden gemaakt, maar desondanks is Johan er ook met behulp van een vriend nog niet helemaal uitgekomen.

Het begon met een vraag van Jean-Luc, onze gids (en zoals al gauw bleek: onze entertainer) aan het eerste diner na aankomst: wie de familie Goudeau in het gezelschap was? Nou dat hebben we geweten! Onze naam bleek enkele verwante spellingen in 't Auvergnaats te kennen. Zelfs bestond er een achtstrofijg liedje dat *Lo Gaudot* heet. Daarin wordt een stedeling die in het ruige auvergnaatse landschap is verdwaald door een liefvallige "*pastorèla*" op de korrel genomen. Van Jean-Luc kregen we er een kopie van mee naar huis. Maar toen begon het pas goed: de vertaling! We vroegen Frans, een goede vriend van ons, oud-leraar Franse taal om een vertaling. Tot op het moment dat ik dit schrijf is onze vriend er niet helemaal uit, door de verschillende woordbetekenissen. Onverwacht kwam er een lexicon van de taal die wij VVA-ers eenmaal hebben gesproken *L'Auvergnat de poche*. ASSIMIL 2002 op tafel, het omslag gesierd met een Auvergnaat in klederdracht en dansend.

Het was toch wel comfortabel dat wij ons op deze reis, vooral door de fijne hulp van enkele reisgenoten, in heden-daags Frans verstaanbaar konden maken.

Johan Goudeau

VVA VERGADERT IN DE BILT

Centraal gelegen locatie voldeed heel goed.

De Bilt, dan denk je aan de plaats waar voor ons het weer vandaan komt, maar op zondag 12 november 2012 was dat het oord waar de VVA haar traditionele najaarsbijeenkomst hield. We waren enigszins uitgekeken op Mennorode dat niet zo centraal ligt, terwijl het zelfregulerende karakter van deze accommodatie ons weer deed denken aan de vele bijeenkomsten in het Culturele Centrum in Pijnacker. Hier in "De Duiventil", een wijkcentrum, was alles aanwezig om de 32 leden goed te ontvangen.

Emile, Frits en Virginie en Paul en Ilonka waren al aanwezig toen wij aankwamen. Zij hadden direct de handen uit de mouwen gestoken om koffie en thee te gaan zetten en de lunch voor te bereiden. Emile had de laptop en de beamer klaar staan voor de presentaties in de middag. Geleidelijk aan meldden zich meer leden, die elkaar direct vonden in een hartelijk welkom en daarna koffie en thee inschonken met daarbij iets lekkers.

Omdat Emile in de middag nog andere verplichtingen had, werd allereerst via het projectiescherm het financieel overzicht 2011 en de begroting 2013 doorgenomen. Na een enkele vraag en de goedkeuring van de kascommissie werden deze stukken vastgesteld en daarmee waren al drie punten van de agenda afgewerkt. De try-out van laptop en beamer verliep toen nog goed.

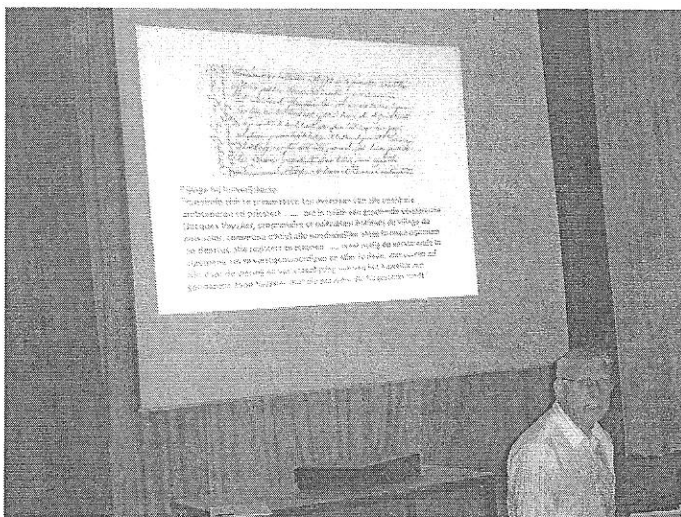
Koffie en thee vloeiden rijkelijk en de broodjes en krentenbollen vonden hun weg naar al dan niet hongerige magen, zodat met een voldaan gevoel zou kunnen worden genoten van de samenstelling van een DVD-presentatie van de Frankrijkreis 2012 door Paul Luscuere. Na wat opstartproblemen begon de trein te rollen, maar niet voor lang, want plotseling stond het beeld stil. Als een onwillige ezel was er geen beweging meer in te krijgen. Er werd overgeschakeld naar een andere laptop en ja hoor die liet de disc vrolijk draaien en de beelden beloofden veel. Maar ook ditmaal was het kortstondig. Dan maar de laptop van Jacques Noordermeer aansluiten en zowaar die liet de schijf aanmerkelijk langer draaien. Ditmaal tot aan de familiedag maar toen gaf ook hij er de brui aan. Zoveel gestrande pogingen maakten de itc-technenuten moedeloos en besloten werd geen nieuwe poging te wagen. Jammer voor het vele werk dat Paul erin gestoken heeft. Gelukkig bracht hij nog enkele DVD's aan de man, zodat die leden het thuis met veel plezier kunnen gaan bekijken.

Inmiddels had Anita Lestrade haar man een voorraadje witte en rode wijn laten brengen, zodat het verdriet enigszins kon worden weggedronken.

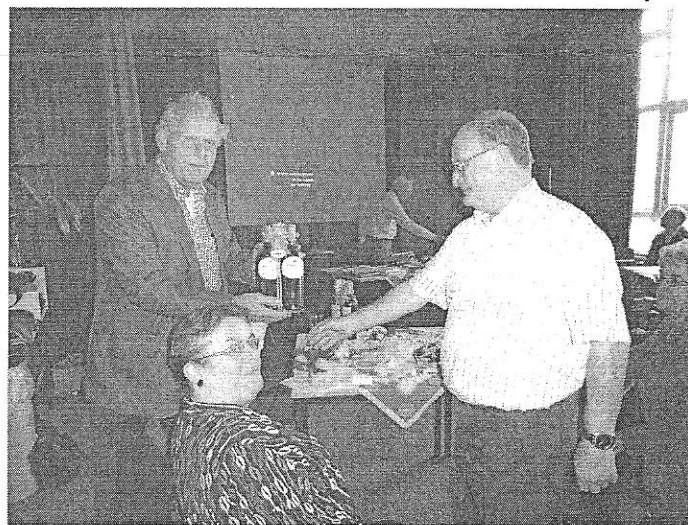

De hierna geplande vergadering, waarover u elders het verslag aantreft, werd een kortstondige aangelegenheid.

Omstreeks drie uur trof Jacques Noordermeer voorbereidingen om een

powerpointpresentatie over de genealogie van de familie Vaissier voor het voetlicht te brengen. Ditmaal geen storingen in de audiovisuele apparatuur en het verhaal van de familiegeschiedenis van moeders zijde wist hij helder en boeiend te brengen. Zo kregen we te horen en te zien dat de naam Vaissier in Nederland verbasterd is tot Wiesje en

Weesie. De verhalen over huizen, eigendommen en notariële akten brachten ons tot het inzicht dat een simpele familiegeschiedenis toch vele interessante facetten naar voren brengt.

Zowel Paul als Jacques werden door Frits bedankt voor hun werk om ons deelgenoot te laten zijn van de groepsreis en de familiegeschiedenis. Dat liet hij vergezeld gaan van het overhandigen van twee flessen wijn voor beide heren.

De afsluitende borrel werd ondermeer benut voor een gezellige babbel, terwijl meerdere leden nog in touw waren om alles weer kant en klaar achter te laten.

Met een tot ziens op onze voorjaarsbijeenkomst op 12 mei 2013 in Rotterdam namen we afscheid van elkaar.

Notulen Algemene Ledenvergadering van de VVA op 11 november 2012 in “de Duiventil”, De Bilt

Aantal aanwezigen: 33

Afwezig met bericht: Johan Heijmans, Ria Schouten-Bertrand, Familie Luscuere-Barbero en Jan Derksen.

1. Opening.

Om 15.00 uur opent onze voorzitter Frits Lammerts de vergadering en heet iedereen van harte welkom. Hij memoreert de zeer geslaagde voorjaarsbijeenkomst in Gorcum, traditiegetrouw gehouden op Moederdag, en de Auvergne-reis van 16-23 juni 2012. Beiden werden een groot succes, mede door schitterend weer en een fraai programma. Wiet Josso wordt bedankt voor de redactie en productie van de VVA-berichten. In het de laatste VVA-berichten was te lezen hoe de Auvergne-reis verlopen is aan de hand van een persoonlijk verslag van Riet Dumas. Zij wordt hiervoor ook uitgebreid bedankt. Ook Harry Delpout wordt bedankt voor zijn verslag van de familiedag waarin we de verschillende dorpen en gehuchten hebben bezorgd waar onze voorvaders vandaan kwamen. De opkomst is weer goed met 33 deelnemers, voor het eerst in “de Duiventil” in de Bilt.

2. Ingekomen stukken

Er zijn geen ingekomen stukken.

3. Notulen van de Algemene ledenvergadering van 12-11-2011

Er zijn tekstueel en inhoudelijk geen op- of aanmerkingen.

4. Jaarverslag 2011 van de secretaris

Het jaarverslag 2011 ligt op de tafels ter inzage. Wiet heeft, zoals altijd, in gloedvolle bewoordingen de wetenswaardigheden van het clubjaar beschreven.

Lieve clubleden die ons recent ontvallen zijn worden gememoreerd met een minuut stilte. Het zijn Tiny Lestrade, Jean Cinquealbre en Loek Crossat.

De vereniging heeft heden 96 leden en verwelkomt het nieuwe lid de familie Bijsterveld-Lescuere.

5/7 Financieel verslag penningmeester 2011 en begroting 2013

Voor de ledenvergadering presenteert de penningmeester, Emile Weesie, het financieel verslag 2011 en de begroting 2012. Er is een inhaalslag gemaakt wat betreft achterstallige contributies. Opgemerkt wordt dat de bankkosten van 125 EURO relatief hoog zijn. Na discussie wordt vastgesteld dat hier weinig aan te doen is. Het is niet wenselijk, echter wel toegestaan, om een privé-rekening te gebruiken. Tevens lijkt het weinig zinvol de bankzaken te verhuizen naar een andere bank (nu de Rabo). De penningmeester wordt hartelijk bedankt voor zijn inspanning.

6 Verslag kascommissie

Het financieel verslag 2011 is gecontroleerd en goed bevonden door Max Laboyrie en Virginie Lammerts. De vergadering heeft geen vragen. De kascommissie wordt hierop eervol gedechargeerd.

8. Benoeming kascommissie

De heer Laboyrie is aftredend na 2 jaar het financieel verslag van de vereniging te hebben gecontroleerd. Voor hem in de plaats wordt Paul Luscuere bereid gevonden in de kascommissie plaats te nemen, samen met Virginie Lammerts.

9 Verkiezing bestuurslid

Wiet Josso is aftredend secretaris en geeft te kennen zich weer herkiesbaar te stellen. Er hebben zich geen tegenkandidaten gemeld. Onder luid applaus wordt Wiet opnieuw geïnstalleerd voor een volgende bestuurstermijn.

10 Voorjaarsbijeenkomst

Onze voorzitter stelt voor de voorjaarsbijeenkomst in Rotterdam te organiseren op Moederdag 12 mei 2013 waar een interessant programma zal worden geboden. Naar verwachting zal hier en daar een stukje worden gelopen. Voor diegene die minder goed ter been zijn zal taxivervoer worden geregeld zodat iedereen deel kan nemen. Het vernieuwde centraal station van Rotterdam is zeer de moeite waard en aan deelnemers wordt nu al geadviseerd gebruik te maken van de trein. Er wordt gerekend op 30 deelnemers.

11 Rondvraag

Paul Luscuere stelt voor ook eens Amsterdam te gaan bezoeken in de toekomst. Dit voorstel zal bij een volgende voorjaarsbijeenkomst worden meegenomen.

14 Sluiting

Verder niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om ongeveer 15.30uur de vergadering.